

دولت منتخب در یمن،
تهدیدی مرگبار برای
خاندان سلطنتی عربستان
است

۵

یادنامه‌ای در بزرگداشت اولین سالگرد
شهادت فرمانده جهادی حزب الله لبنان
شهید مصطفی بدرالدین؛
بدر منیر مقاومت

۶

ضمیمه هفتگی جهان اسلام روزنامه قدس ◀ شماره ۱۹ ▶ دوشنبه ۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۶ ▶ ۱۸ شعبان ۱۴۳۸ ▶ ۱۵ می ۲۰۱۷

۴

انتفاضه شعبانیه؛ حماسه فراموش شده ملت عراق

نصرالله: جنگ آینده در داخل فلسطین اشغالی اتفاق خواهد افتاد

سید حسن نصرالله در مراسم بزرگداشت نخستین سالگرد شهادت مصطفی بدرالدین، فرمانده جهادی حزب الله لبنان، در واکنش به اظهارات اخیر محمد بن سلمان جانشین ولیعهد عربستان که گفته بود ایران برای زمینه‌سازی ظهور امام مهدی (عج) به دنبال طایفه گرای و تسلط بر جهان اسلام است، گفت: اعتقاد به ظهور حضرت مهدی (عج) تنها اعتقاد شیعه نیست. تمامی مسلمانان معتقدند که او روزی از مکه ظهور خواهد کرد و نه تو و نه اجداد تو نمی‌تواند جلوی مشیت الهی را بگیرد. دبیر کل حزب الله لبنان افزود: روزهای گذشته شنیدیم که دشمن اسرائیلی می‌خواهد تصمیم خود مبنی بر ایجاد دیوار حائل بتنی بلند از «الناقوره» و ساحل تاجیل الشیخ را اجرا کند، دوران شکست برای ملت‌های ما و مقاومت به انتها رسیده است. نصرالله ادامه داد: اسرائیل دیگر نمی‌تواند در لبنان و غزه باقی بماند، اسرائیل شکست خورد و اینک به دنبال ساخت دیوار است، «اسرائیل بزرگ»، آن دولت ترسناک و صاحب جلال و جبروت به پایان رسید. وی تأکید کرد: ویژگی مقاومت این است تهدیداتش از خلأ نشأت نمی‌گیرد و سخنانش به خاطر سخنان طرف مقابل نیست. اسرائیلی‌ها می‌دانند که هر درگیری در آینده، در داخل فلسطین اشغالی اتفاق خواهد افتاد.

قبله اول

سخن نخست

نصرالله و تعیین تکلیف نبرد نهایی با محور عبری-عربی

محمد مهدی رحیمی

در ایام سالگرد شهادت «حاج مصطفی بدرالدین»، فرمانده جهادی حزب الله لبنان قرار داریم، مجاهد با سابقه‌ای که در همه امور قدم بر جای پای دوست، هم‌زم و البته دامادش، حاج عماد مغنیه گذاشت و پس از شهادت اسطوره مقاومت، بخش مهمی از مسئولیت‌های حاج رضوان را در مقاومت اسلامی لبنان برعهده گرفت.

سید حسن نصرالله دبیر کل حزب الله در مراسم اولین سالگرد شهادت این فرمانده بزرگ در حسینیه سیدالشهدا (ع) بیروت، در سخنان مهمی به بررسی آخرین تحولات منطقه بویژه سوریه و لبنان پرداخت، اما متأسفانه در هیاهوی رقابت‌های انتخاباتی در ایران گم شد. وی با گرامیداشت یاد شهید بدرالدین، تأکید کرد که راه او را در حزب الله ادامه خواهند داد و سپس گریزی به تحولات سوریه زد و اظهار داشت: شهید ذوالفقار فرمانده مجاهدان ما در سوریه بود. ما راه وی را ادامه می‌دهیم و هدفش را محقق خواهیم کرد.

بخش مهم‌تر سخنان وی اشاره به اوضاع رژیم صهیونیستی بود، آنجا که گفت: دوران نکبت برای ملت‌های ما به پایان رسیده است. احداث دیوار در مرزهای ما توسط دشمن (صهیونیستی) در حقیقت اعتراف به پیروزی لبنان و شکست اسرائیل و نقشه بزرگش است.

اشاره دبیر کل حزب الله به دیوارهایی بود که اخیراً اسرائیلی‌ها در برخی نقاط مرز لبنان با سرزمین‌های اشغالی کشیده‌اند.

ام‌بدون تردید مهم‌ترین پیام سخنان نصرالله تعیین تکلیف نبرد آینده محور مقاومت با اشغالگران قدس شریف بود: «جنگ آینده در داخل سرزمین‌های اشغالی خواهد بود».

رهبر مجاهد و دلاور حزب الله البته گریزی هم به سخنان احمقانه وزیر دفاع خام و بی تجربه عربستان زد، تا بار دیگر مردم منطقه بدانند که جوانک‌های حاکم بر سعودی، چگونه با سخنان و البته اقدامات ناپخته و سبک خود، بدنبال آتش افروزی بیشتر هستند.

نصرالله با اشاره به اظهارات موهن محمد بن سلمان در خصوص امام عصر (عج) و اعتقاد شیعیان به ظهور ایشان، تصریح کرد: اعتقاد به مهدویت مختص تشیع نیست، همه مسلمانان در این موضوع اجماع دارند. امام مهدی (ع) از ذریه اهل بیت بوده و از مکه ظهور خواهد کرد، نه از تهران، نه از دمشق و نه از بیروت.

وی تأکید کرد که این گونه اظهارات و اقدامات هیچ تأثیری در قضا و قدر ندارد و ادامه داد: محمد بن سلمان در مصاحبه اخیر خود خطاهای زیادی مرتکب شد، ولی در مورد ایران، مشکل او با این کشور این است که ایران منتظر امام مهدی (عج) است.

اوج سخنان حجت الاسلام نصرالله آنجا بود که خطاب به بن سلمان گفت: هرگاه امام مهدی (عج) خروج کند، نه پادشاه ظالمی باقی خواهد ماند و نه حاکم فاسدی، بلکه زمین را از عدل و داد پر خواهد کرد و نه تو و نه آباء و اجداد تو نمی‌تواند این واقعیت را تغییر دهند.

نصرالله بار دیگر نشان داد که سر باز وظیفه شناس اسلام و مجاهد فدایی ولایت است که در هر مقطع و زمانی به وظیفه خود آشناست و آنرا به درستی انجام می‌دهد. او در روز گاری که ایران اسلامی، بعنوان قلب تپنده جهان اسلام، در حال عبور از مقطعی حساس و تعیین کننده است صریح تر به میدان آمد و تکلیف محور شیطانی عبری-عربی را مشخص کرد: «نبرد تعیین کننده آینده در سرزمین شما خواهد بود و نتیجه آن نابودی شماست». خدا بر طول عمر و توفیقاتش بیفزاید.

اعتصاب غذای زندانیان فلسطینی و حقوق بشر اسرائیلی

علی اصغر پروچردی

وزیر امنیت عمومی رژیم صهیونیستی در اظهار نظری زندانیان فلسطینی را تروریست خوانده بود. تروریست هم از جمله برچسب‌های رایج در ادبیات سیاسی مدرن است که جهت توجیه خویش و منکوب کردن طرف مقابل به وفور توسط سیاستمداران غربی استفاده می‌شود. گویی پس از زدن این برچسب هیچ کس حق ندارد بپرسد تروریسم چیست و تروریست کیست؟ اما مادر این مجال قصد پرداختن به این پرسش را داریم. کشتار ۵۰۰ فلسطینی - شهر حيفا در آوریل ۱۹۴۸م، کشتار ۱۰۰ فلسطینی - شهر یافا در ژانویه ۱۹۴۸م، کشتار ۲۰۰ فلسطینی - روستای الدوامیه در اکتبر ۱۹۴۵م، کشتار ۲۶۰ فلسطینی - دیر یاسین در آوریل ۱۹۴۸م، کشتار ۲۵۰ فلسطینی - اللد در جولای ۱۹۴۸م، کشتار ۲۷۵ فلسطینی - خان یونس در نوامبر ۱۹۵۶م، کشتار ۱۵۰۰ فلسطینی و لبنانی - صبرا و شتیلا در سپتامبر ۱۹۸۲م، کشتار ۱۳۰۰ فلسطینی در انتفاضه اول، کشتار ۲۵۰ لبنانی - قنادر آوریل ۱۹۹۶م، کشتار ۴۵۰۰ فلسطینی در انتفاضه دوم، کشتار ۱۷۰ فلسطینی - حی الدرج در جولای ۲۰۰۲م، کشتار ۱۴۰۰ فلسطینی در جنگ اول غزه، کشتار ۱۹۰ فلسطینی در جنگ دوم غزه و کشتار ۲۰۰۰ فلسطینی در جنگ سوم غزه تنها و تنها بخشی از کارنامه درخشان رژیم صهیونیستی در زمینه اقدامات تروریستی و ضد حقوق بشری است.

اگر امروزه گروه‌هایی در سراسر جهان با وجهه اسلامی دست به اقدامات تروریستی می‌زنند شواهد متعدد حاکی از طراحی و پشتیبانی این گروه‌ها توسط سازمان‌های جاسوسی موساد، سیا و اینتلیجنت سرویس برای حفظ امنیت اسرائیل است. از جمله ادوار استون‌دون مامور سابق سیا در باره ابوبکر البغدادی، رهبر گروه تروریستی داعش گفته بود: «ابوبکر البغدادی به مدت یک سال کامل نزد سازمان اطلاعات اسرائیل، موساد آموزش دیده است». وی هم چنین افزوده بود: «علاوه بر یک سال آموزش نزد موساد، در زمینه فن خطابه و سخنوری بخصوص در زمینه علم لاهوت، دوره‌های ویژه و فشرده‌ای دیده و گذرانده است».

حالا شاید بهتر بتوان به این پرسش پاسخ داد که تروریسم چیست و تروریست کیست؟

آمده است که پس از گذشت مدتی از شروع اعتصاب غذا در زندان‌های اسرائیل و در حالی که زندانیان از کاهش ده کیلوگرمی وزن، افت فشار خون، معده درد و سر درد شدید رنج می‌بردند عده‌ای از شهرک نشینان با هماهنگی مسئولین زندان و با هدف اذیت و آزار بیشتر زندانیان اقدام به برپا کردن منقل و پخت کباب در پارکینگ زندان کرده‌اند که حاکی از دنائت طبع ساکنان سرزمین‌های اشغالی است و تاییدی مجدد بر این نظریه که تفاوتی بین ساکنان سرزمین‌های اشغالی و مسئولین رژیم صهیونیستی در درنده خوئی و مسخ انسانیت وجود ندارد و یادآور این آیه شریفه از قرآن کریم است: «فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ كَلِمَاتِنَا لِغِشٍّ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ يَكُونُوا مِنْ غَافِلِينَ» (سوره مائده / آیه ۱۳)

اما چرا این رژیم از اجرای این درخواستهای ساده سر باز می‌زند؟ به عقیده نگارنده احساس سرخوردگی ناشی از شکست‌های پی در پی این رژیم از محور مقاومت و حس برتری جویی و تکبر صهیونیستها مانع از اجابت این درخواستهای انسانی است. اصولاً اندیشه‌هایی که بر مبنای آن اسرائیل تشکیل شد و ادامه حیات می‌یابد اعتقاد دارد که غیر از صهیونیستها انسان نیستند. در تلمود آمده است: «همچنان که انسان بر حیوانات فضیلت دارد، یهود نیز بر اقوام دیگر فضیلت دارد. نطفه‌ای که از غیر یهودی منعقد می‌شود، نطفه اسب است. اجانب (غیر یهودیان) مانند سگ هستند و برای آنها عیدی نیست، زیرا عید برای اجنبی و سگ خلق نشده است. سگ افضل از غیر یهودی است، زیرا در اعیاد باید به سگ نان و گوشت داد، ولی نان دادن به اجنبی حرام است. هیچ قربان و خویشی بین اجانب نیست، مگر در نسل و خاندان الاغ قربانی است؟ خانه‌های غیر یهودی به منزله طوبه است. اجانب دشمن خدا و مثل خنزیر (خوک) قتل‌شان مباح است. اجانب برای خدمت کردن یهود، به صورت انسان خلق شده‌اند».

البته با داشتن چنین اندیشه‌هایی اعمال این چنینی بعید به نظر نمی‌رسد. ژست صلح طلبی مسئولان رژیم صهیونیستی نیز نمی‌تواند افکار خاخام‌های صهیونیست را لایوشانی کند. همانگونه که در ابتدای این نوشتار اشاره شد

با گذشت یک ماه از اعتصاب غذای اسرای فلسطینی در زندان‌های رژیم صهیونیستی خواسته زندانیان در بهبود شرایط زندان همچنان با مقاومت مقامات صهیون روبرو است. چند تن از مقامات این رژیم در مصاحبه‌هایی جداگانه اعتصاب کنندگان را به داشتن انگیزه‌های سیاسی متهم کرده و گفته‌اند تسلیم فشار تروریست‌ها نمی‌شوند. در این میان سازمان‌های حقوق بشری آنچنان که مورد انتظار افکار عمومی است پیگیر مسئله نیستند. استغاف دو جاریک، سخنگوی سازمان ملل در روزهای ابتدایی شروع اعتصاب غذا در اظهار نظری گفته بود سازمان متبوعش به دقت مساله اعتصاب غذای زندانیان فلسطینی را زیر نظر دارد. هم‌چنین در خبر دیگری آمده است که مسئولین رژیم صهیونیستی بالاخره و پس از سه هفته از شروع جنبش با ملاقات نمایندگان صلیب سرخ با رهبر جنبش اعتصاب غذا در زندان‌های اسرائیل، «مروان برغوثی»، سیاستمدار محبوب، نماینده مجلس فلسطین و عضو جنبش فتح که مدتی است در زندان انفرادی به سر می‌برد، موافقت کرده‌اند. همچنین رژیم صهیونیستی دیگر رهبر این جنبش، احمد سعدات، دبیر کل جبهه خلق برای آزادی فلسطین را با هدف شکستن اعتصاب غذای ۲۰۰۰ زندانی فلسطینی محبوس در زندان‌های رژیم صهیونیستی به زندان عسقلان در جنوب سرزمین‌های اشغالی منتقل کرده است.

رفتارهای رژیم صهیونیستی به وضوح حاکی از ضعف روزافزون این رژیم دارد. فراهم کردن خواسته‌های معقول و منطقی فلسطینیان اسیر

عده‌ای از شهرک نشینان با هماهنگی مسئولین زندان و با هدف اذیت و آزار بیشتر زندانیان اقدام به برپا کردن منقل و پخت کباب در پارکینگ زندان کرده‌اند که حاکی از دنائت طبع ساکنان سرزمین‌های اشغالی است و تاییدی مجدد بر این نظریه که تفاوتی بین ساکنان سرزمین‌های اشغالی و مسئولین رژیم صهیونیستی در درنده خوئی و مسخ انسانیت وجود ندارد

در بند این رژیم کار دشواری به نظر نمی‌رسد. حق دسترسی به تلفن، دسترسی به امکانات پزشکی بهتر و ایجاد محدودیت کمتر برای ملاقات زندانیان با خانواده‌هایشان حقوقی به رسمیت شناخته شده برای زندانیان در کنوانسیون‌های بین‌المللی حقوق بشر است. حتی در خبر دیگری

رهبر اخوان المسلمین مصر از سوی دادگاه جنایی قاهره به حبس ابد محکوم شد

محمد بدیع هشتمین رهبر جماعت اخوان المسلمین است که در سال ۲۰۱۰ به عنوان جانشین «محمد مهدی عاکف» انتخاب شد، که در آگوست سال ۲۰۱۳ در آپارتمانی در شهر نصر واقع در شرق قاهره دستگیر شد. بیش از ۱۶۰ سال حبس که ۵۰ سال آن لغو شده است و ۲ مورد حکم اعدام حاصل محاکمه «محمد بدیع» در رابطه با ۹ پرونده است که البته احکام اعدام بدیع نیز لغو شده و دستور محاکمه مجدد وی صادر شده است و علاوه بر آن وی در رابطه با ۳۸ پرونده دیگر در انتظار صدور حکم است. دادستانی مصر به این افراد اتهاماتی همچون تشکیل اتاق عملیات برای رهبری فعالیت‌های اخوان المسلمین علیه دولت، ایجاد هرج و مرج پس از پایان دادن به تحصن دو میدان رابعه العدویه در قاهره و النهضه در جیزه وارد کرده بود. از زمان عزل مرسى از قدرت در سال ۲۰۱۳ میلادی، نیروهای پلیس و ارتش این کشور دست کم ۱۴۰۰ تظاهرات کننده طرفدار مرسى را کشته و بیش از ۱۵ هزار اسلامگرا را سرکوب و زندانی کرده‌اند.

رامین حسین آبادیان

توافق «مناطق کاهش تنش» در سوریه از نقش مؤثر ایران تا راستی آزمایی ترکیه

متعهد شده‌اند تا از نفوذ خود بر گروه‌های مسلح مستقر در سوریه برای اجرای توافق حاصل شده در جریان مذاکرات آستانه ۴ بهره‌برداری کنند. مقامات ترکیه اعلام کرده‌اند که به گروه‌های مسلح سوری متذکر شدند تا تحت تأثیر اقدامات تحریک‌آمیز گروه‌های تروریستی برای برهم زدن توافق حاصل شده قرار نگیرند. با این وجود، کارنامه ناموفق ترکیه در پایبندی به تعهدات خود در ادوار پیشین مذاکرات صلح شک و تردیدهای بسیاری را پیرامون میزان حسن نیت مقامات آنکارا در این زمینه ایجاد کرده است.

در همین ارتباط، «گری گوری کوپلا» رئیس انجمن مطالعات استراتژیک بین‌الملل در سخنانی در خصوص توافق مناطق کاهش تنش در سوریه تأکید کرد: «ممکن است ترکیه از این توافق که مورد حمایت روسیه و ایران است برای دستیابی به اهداف مدنظر خود استفاده کند». وی با تأکید بر اینکه این توافق به کاهش درگیری‌ها در سوریه کمک خواهد کرد، اظهار داشت: «ترکیه توان نظامی کافی برای پیگیری مستقیم اهداف خود در سوریه را ندارد و به همین دلیل تلاش می‌کند اهداف خود را از راه‌های دیگری پیگیری کند. ترکیه تاکنون از گروه‌های افراطی زیادی برای ایجاد ناامنی و بی‌ثباتی در سوریه استفاده کرده است. بنابراین ممکن است آنکارا از توافق مناطق کاهش تنش در راستای پیشبرد اهداف خود در سوریه بهره‌برداری کند».

در همین حال، مقامات دولت سوریه تأکید کرده‌اند که ضمن پایبندی به تمامی مفاد توافق مناطق کاهش تنش، حق پاسخگویی در قبال هرگونه نقض عهد از سوی گروه‌های مسلح را برای خود قائل هستند. دولت دمشق به خوبی می‌داند که گروه‌های مسلح مترصد یافتن فرصتی مناسب برای سوء استفاده از توافق حاصل شده جهت تحقق منافع توسعه‌طلبانه خود هستند. از همین روی، تأکید قاطعانه دمشق بر حق پاسخگویی در قبال تحركات گروه‌های مسلح در عین پایبندی به توافقنامه، اقدام هوشمندانه‌ای بود که به نوعی می‌تواند در برابر اقدامات مخرب احتمالی عناصر مسلح، نقش بازدارنده ایفا کند.

در هر صورت، پر واضح است آنچه که ائتلاف معارضان سوری و حامیان آنها از جمله دولت ترکیه را به نخستین بر سر میز مذاکره با دولت دمشق و هم‌پیمانان آن و امضای توافقنامه سیاسی وادار کرده است، چیزی جز تحقق دستاوردهای استراتژیک نیروهای جبهه مقاومت و ارتش سوریه در عرصه میدانی نیست. بدون شک اگر این معارضان و حامیان آنها بودند که در عرصه میدانی دست برتر را داشتند، هیچگاه حاضر به نشست بر سر میز مذاکره با دمشق و هم‌پیمانان آن نمی‌شدند. در واقع، این داستان خالی معارضان و متحدان منطقه‌ای آن است که علیرغم میل باطنی‌شان حاضر به مذاکره شده و به راهکار سیاسی برای برون‌رفت از بحران سوریه تن داده‌اند.

البته باید منتظر ماند و دید که گردن نهادن به یک توافق سیاسی توسط معارضان و حامیان آنها، همچون گذشته تنها یک «تست صلح‌طلبی» رسانه‌ای برای فریب افکار عمومی است یا خیر.

**مقامات دولت سوریه
تأکید کرده‌اند که ضمن
پایبندی به تمامی مفاد توافق
مناطق کاهش تنش، حق
پاسخگویی در قبال هرگونه نقض
عهد از سوی گروه‌های مسلح را
برای خود قائل هستند**

حضور تهران حل و فصل نخواهد شد.

با امضای توافق مناطق کاهش تنش در سوریه مسئله ایجاد مناطق «پرواز ممنوع» در این کشور که پیشتر توسط «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا مطرح شده بود، به حاشیه رانده شد و بدون شک توطئه ایجاد مناطق پرواز ممنوع در سوریه حداقل در بازه زمانی اجرای توافق مناطق کاهش تنش، خنثی شده است. طرحی که ایالات متحده به دنبال مجاب کردن کشورهای حاشیه خلیج فارس برای تأمین منابع مالی آن بود تا بدین ترتیب هم‌پیمانان دولت دمشق امکان انجام حملات هوایی به مواضع گروه‌های تروریستی - تکفیری در مناطق استراتژیک سوریه را نداشته باشند. با این حال، اکنون مقامات آمریکا به خوبی می‌دانند که حداقل در سایه توافق مناطق کاهش تنش، این رویای آن‌ها محقق نخواهد شد.

مسئله‌ای که در حال حاضر در خصوص توافق مناطق کاهش تنش در سوریه به هاله‌ای از ابهام قرار دارد، میزان پایبندی دولت آنکارا به تعهدات خود در قبال آن است. طبق اعلام مقامات روسی، دولت‌مردان آنکارا

اعضای ائتلاف معارضان سوری پیش از آغاز این مذاکرات طی نامه‌ای از تصمیم خود برای عدم مشارکت خبر داده بودند. با این حال، ائتلاف معارضان سوری پس از پی بردن به این مسئله که دولت دمشق زیر بار پیش‌شرط‌های غیرعقلانی این ائتلاف نرفته و به آن باج نمی‌دهد، از موضع خود عقب‌نشینی کرده و اعضای آن در مذاکرات آستانه حضور بهم رساندند. آنچه که در توافق ایجاد مناطق کاهش تنش در سوریه به چشم می‌خورد، نقش مؤثر و غیرقابل انکار جمهوری اسلامی ایران است. مدت‌ها بود که رسانه‌های غربی - عربی با به راه انداختن فضا سازی تبلیغاتی و جنگ رسانه‌ای علیه کشورمان، سیاست القای توهم کنار گذاشته شدن تهران از معادلات سیاسی سوریه توسط روسیه و ترکیه را کلید زده بودند. با این حال، مشارکت قاطعانه ایران در جریان مذاکرات آستانه ۴ و

**با امضای توافق مناطق
کاهش تنش در سوریه
مسئله ایجاد مناطق «پرواز
ممنوع» در این کشور که پیشتر
توسط «دونالد ترامپ» رئیس
جمهور آمریکا مطرح شده بود، به
حاشیه رانده شد**

امضای توافق حاصل شده به عنوان ناظر، این واقعیت را بار دیگر به اثبات رساند که جمهوری اسلامی یک بازیگر محوری و مؤثر در منطقه به طور عام و در سوریه به طور خاص محسوب می‌شود و بحران شام بدون

مذاکرات «آستانه ۴» درباره سوریه حدود دو هفته پیش میان نمایندگانی از سوی دولت دمشق و اعضای هیئت ائتلاف معارضان در کشور قزاقستان برگزار شد. در این دور از مذاکرات نیز همچون ادوار پیشین، نمایندگان ایران، روسیه و ترکیه به عنوان ناظران بر روند مذاکرات، حضور داشتند. این مذاکرات در نهایت با توافق طرف‌های مختلف مبنی بر تشکیل «مناطق کاهش تنش» در سوریه به پایان رسید؛ توافقی که پیش‌نویس طرح اولیه آن توسط دولت‌مردان روسی به طرفین مذاکره ارائه شد. طبق توافق صورت گرفته، مناطق کاهش تنش «استان ادلب و برخی نقاط از استان‌های همجوار»، «غوطه شرقی دمشق»، «بخش‌هایی از جنوب سوریه» و همچنین «شمال حمص» را شامل می‌شوند.

هدف اصلی از ارائه طرح مناطق کاهش تنش توسط روسیه پایان دادن هر چه سریع‌تر به اقدامات خشونت‌آمیز در مناطق پُر التهاب، بهبود اوضاع انسانی و خیم و همچنین بستر سازی مناسب برای یافتن راهکار سیاسی جهت برون‌رفت از بحران کنونی سوریه، عنوان شده است. مقامات روسی به منظور اثبات حسن نیت خود در خصوص طرح ارائه شده اعلام کردند که پیش از برگزاری مذاکرات «آستانه ۴» تمامی حملات هوایی به مناطق کاهش تنش را متوقف کرده‌اند. دولت‌مردان روسیه به منظور اجرایی ساختن هر چه سریع‌تر توافق صورت گرفته در شهر آستانه، متن توافق را برای تصویب اعضای شورای امنیت سازمان ملل به این شورا ارائه کرده‌اند.

توافق موسوم به «مناطق کاهش تنش» در حالی حاصل شد که اعضای ائتلاف معارضان سوری تحت‌الحمایه ریاض بار دیگر به کار شکنی‌های خود در مسیر حل سیاسی بحران سوریه اصرار ورزیدند.

◀ **اعتصاب ۱۵۰۰مراکشی به نشانه همبستگی با اسرای فلسطینی**

ائتلاف حمایت از فلسطین و مقابله با عادی سازی روابط با رژیم صهیونیستی که متشکل از مجموعه ای از انجمن ها و نهادهای غیر دولتی است، در بیانیه ای تصریح کرد که ۱۵۰۰ فعال زن و مرد مراکشی در بیش از ۵۰ شهر این کشور برای همبستگی با اسرای فلسطینی در زندان های رژیم صهیونیستی اعتصاب غذا کرده اند. ائتلاف مذکور افزود که این اعتصاب غذا ۲۴ ساعت ادامه خواهد داشت و یک اعتصاب غذای دیگر هم در ساختمان مجمع حقوق بشر مراکش در رباط انجام خواهد شد. اعتصاب کنندگان غذا در رباط پرچم های فلسطین را بدست گرفته و در پلاکاردهایی با نوشتن شعارهای «آزادی برای اسرای فلسطینی» و «اعتصاب غذای کرامت» همبستگی خود را با اسرا نشان دادند. در این اعتصاب غذا شماری از جمعیت ها و انجمن های غیر دولتی مراکشی نیز مشارکت دارند.

سیاوش فلاح پور

انتفاضه شعبانیه؛ حماسه فراموش شده ملت عراق

شیمیایی، بمب های ففسری و حتی موشک اسکاد، استفاده کرد.

سرانجام بعد از حدود یک ماه، تانک های ارتش، در حالی که پرچم هایی با شعار «لا شیعہ بعد الیوم» به همراه داشتند، وارد شهرهای مقدس شیعیان شده و در تمامی آن مناطق، دست به کشتار جمعی زدند به طوریکه گفته می شود در جریان انتفاضه شعبانیه، حدود ۳۰۰ الی ۵۰۰

به مراتب خطرناک تر از اقدامات جنون آمیز صدام در سطح منطقه به حساب می آمد.

بر این اساس، توان بخشی به بازوی از کار افتاده ارتش صدام، به طور فوری در دستور کار آمریکا قرار گرفت و اولین حرکت عملی در این زمینه، چراغ سبز بوش پدر، برای نادیده گرفتن قطعنامه ۶۷۰ شورای امنیت سازمان ملل بود.

اصلی ترین میراثی که از انتفاضه شعبانیه در خاطره جمعی مردم عراق و تمامی ملت های منطقه به جا مانده آن است که ظهور اسلامی سیاسی در صحنه عمل، مهم ترین تهدید برای غرب و منافع نیروهای وابسته به آن به حساب می آید، به طوریکه با گذشت تنها چند روز، حاضر است جنگ را با دشمن خود متوقف کرده و به حمایت از آن بپردازد!

هزار نفر به شهادت رسیدند.

امروزه به سختی می توان خانواده ای عراقی، به ویژه از شیعیان این کشور یافت، که صدام دست کم یکی از اعضای آنان را به شهادت نرسانده باشد.

فضای شهرهایی مانند نجف و کربلا بعد از ورود نیروهای گارد ریاست جمهوری، مانند قبرستان های عمومی شده و بسیاری از مناطق آن، از جمله حرمین شریفین در کربلا و مرقد مطهر علوی در نجف، مورد حمله وحشیانه قرار گرفته بود.

آمریکا در جریان انتفاضه شعبانیه، در حالی از صدام پشتیبانی کرد، که تنها چند روز قبل از آن، احتمال پیش روی نیروهای ائتلاف به سوی بغداد و تلاش برای دستگیری شخص صدام از سوی آمریکا مطرح بود.

بر این اساس، شاید بتوان گفت، اصلی ترین میراثی که از انتفاضه شعبانیه در خاطره جمعی مردم عراق و تمامی ملت های منطقه به جا مانده آن است که ظهور اسلامی سیاسی در صحنه عمل، مهم ترین تهدید برای غرب و منافع نیروهای وابسته به آن به حساب می آید، به طوریکه با گذشت تنها چند روز، حاضر است جنگ را با دشمن خود متوقف کرده و به حمایت از آن بپردازد!

به موجب این قطعنامه و با هدف جلوگیری از سرکوب اعتراضات مردمی علیه صدام، نیروی هوایی ارتش عراق اجازه هیچ فعالیتی در آسمان این کشور را نداشت. کان کافلین در کتاب «صدام: زندگی مخفی»، نوشته است: در سایه احساس نگرانی آمریکا از تحركات شیعیان در جنوب عراق، زمینه برای استفاده ارتش عراق از هلی کوپتر فراهم شد، این اقدام با بهانه تخریب راههای ارتباطی میان عراق و کویت و ضرورت انتقال سربازان با هلی کوپتر صورت گرفت!

به این ترتیب، ماشین سرکوب و جنایت صدام باری دیگر با چراغ سبز آمریکا و در مقابل چشمان جامعه جهانی، با محوریت گارد ریاست جمهوری حزب بعث، به راه افتاد. نگاهی به نحوه عملکرد نیروهای نظامی زیر نظر صدام علیه استان هایی که به دست برخی از شهروندان عراقی آزاد شده بود، نشان می دهد مناطقی همچون بصره، نجف و کربلا، از دید فرماندهان نظامی حزب بعث، عملا به عنوان موقعیت های نظامی یک کشور متخاصم در نظر گرفته شده بود، به گونه ای که از هیچ جنایت نظامی علیه این مردم بی دفاع دریغ نکردند.

ارتش صدام، در زمان مقاومت شیعیان جنوب عراق، به ویژه در نجف و کربلا، در موارد متعددی از تسلیحات

یک ساختمان به چشم می خورد، شلیک کرد. شلیک تاریخی این گلوله، مقدمه ای بود بر هجوم مردم به خیابان های شهر بصره؛ به این ترتیب مراکز پلیس، پایگاه های حزب بعث و استانداری، یکی پس از دیگری، تنها در کمتر از سه روز سقوط کرد و بصره به عنوان کانون خیزش مردم عراق، از زیر حاکمیت حزب بعث آزاد شد. خروش مردم عراق و به ویژه شیعیان این کشور، بلافاصله از حدود بصره فراتر رفته و در مدت زمان اندکی، نجف، کربلا، ناصریه، عماره، دیوانیه، دیالی و حله را نیز فرا گرفت. از سوی دیگر، کردها در شمال عراق نیز با حرکت شیعیان این کشور همراه شده و کنترل شهرهای سلیمانیه، اربیل و کرکوک را از دست صدام خارج کردند. به این ترتیب، در کمتر از ۵ روز، ۱۴ استان عراق، از زیر سلطه حزب بعث خارج شده و آنچه شهید آیت الله صدر سالها قبل، «انقلاب مبارک اسلامی» نامیده بود، رسماً آغاز شد.

مرجعیت شیعه که در سایه ضربات سخت صدام بر پیکره خود، تا حد زیادی دچار آسیب شده بود، با درک صحتیح از موقعیت تاریخی که در آن قرار گرفته، بلافاصله وارد صحنه شد و آیت الله خوئی، با صدور چند بیانیه و فرمان، رهبری انتفاضه ملت عراق، برای مقابله با دیکتاتوری وحشت حزب بعث را در دست گرفت.

اقداماتی نظیر حمایت علنی از انتفاضه مردم، تعیین

هیئت های اجرایی به منظور رسیدگی به امور مناطق آزاد شده، صدور فتوای تحریم خرید و فروش کالا های به غنیمت گرفته شده از کویت و همچنین نامه ملامت آمیز به بوش پدر، از جمله اقدامات تاریخی آیت الله خوئی، به شمار می آید که به بهترین وجه ممکن، این خیزش مردمی را راهبری کرده و وظیفه تاریخی خود را انجام داد. با گذشت چند روز از انتفاضه مردمی، حامیان پیشین صدام و به ویژه آمریکا، واقعیت موجود در جامعه عراق را درک کردند، بر خلاف انتظار آن ها، خیزش مردم در عراق، بسیار فراتر از اعتراضات شهری به شکست در جنگ کویت و تبعات اقتصادی ناشی از آن بود.

به عبارت دیگر، تمامی این تحولات، به مثابه جرقه ای، زمینه را برای خیزش تاریخی اسلام سیاسی و روحانیت شیعه، فراهم کرده بود؛ امری که از دید قدرت های غربی،

یتی حاکمان و البته فریادی خاموش در زیر متن جامعه که همواره در کمین فرصتی برای تجلی و خودنمایی بوده، تصاویر عمده ای است که در یک قرن اخیر، از عراق در ذهن جهانیان شکل گرفته است.

حزب بعث، به عنوان عامل بسیاری از معضلات تاریخی ملت عراق که تا امروز نیز گریبان گیر آن هاست، از قاعده سایر حکومت های مستبد این سرزمین مستثنی نبوده و در ۱۹۶۷، با تکیه بر نیروی نظامی و کودتا علیه عبدالرحمن عارف، قدرت را در دست گرفت.

اما دوران سیطره حزب بعث و به ویژه صدام حسین، از حیث ظلم های مستقیم و غیر مستقیم که نه تنها بر ملت عراق، بلکه سایر ملت های منطقه روا داشته شد، در نوع خود، بسیار نادر است.

یکی از بزرگ ترین جنایت های این رژیم، سرکوب خونین خیزشی است که با نام «انتفاضه شعبانیه» در خاطره جمعی مردم عراق، همواره زنده خواهد ماند.

نکته قابل توجه آن است که علی رغم وسعت جنایتی که به منظور سرکوب انتفاضه شعبانیه از سوی جنایت کاران بعثی صورت گرفته، اما نه تنها هیچ گاه واکنش جدی جهانی علیه اقدامات صدام را به همراه نداشت، بلکه حتی سهم عادلانه ای از توجه رسانه ها و افکار عمومی، نسبت به سایر موارد مشابه، نصیب این خیزش تاریخی و خونین ملت عراق نشد.

در پی حمله آمریکا و متحدانش به ارتش صدام پس از حمله عراق به کویت و در هم شکستن تحقیر آمیز خطوط دفاعی آن، بازوی نظامی حزب بعث، برای اولین بار بعد از جنگ ایران، دچار ضعف بنیادی شده و تا حد زیادی از کار افتاد.

تصاویر تانک های سوخته در اطراف جاده ها، گروه های نامنظم سربازان و نیروهایی که حتی در زمان عقب نشینی، به طور مداوم زیر حملات هوایی جنگنده های آمریکایی در حال نابودی بودند، بیش از هر چیز، مفهوم فروپاشی

ماشین نظامی صدام را به اذهان منتقل می کرد، بازویی که از قضا، تنها عمل حفظ وضعیت موجود و جلوگیری از حرکت های مردمی، علیه دیکتاتوری بعثی بود.

به این ترتیب، تمام بخش های جامعه عراق، آماده ظهور اولین نشانه از مقابله ملی با دیکتاتوری صدام بودند، تا به صحنه آمده و صدای فریاد خود را علیه ماشین سرکوب گر حزب بعث، که حالا بیش از هر زمان دیگری تضعیف شده بود بلند کنند.

این جرقه تاریخی را، سربازی جوان، با شلیک یک گلوله تانک انجام داد. او در اول مارس ۱۹۹۱ (مصادف با ماه مبارک شعبان)، در حالی که همراه با سایر نظامیان شکست خورده و تحقیر شده عراقی، در حال بازگشت از کویت به سوی بغداد بود، در میدان سعد شهر بصره، ناگهان به سوی تصویر صدام حسین که بر روی دیوار بیرونی

◀ در گردهمایی مجمع اروپایی بانوان پیرو اهل بیت عنوان شد: جامعه جهانی تشنه بازگرداندن نقش تربیت متعالی جامعه به زنان است نخستین گردهمایی مجمع اروپایی بانوان پیرو اهل بیت علیهم السلام ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۶ در مرکز اسلامی هامبورگ برگزار شد. این همایش یک روزه با حضور بیش از ۱۰۰ بانوی فعال در زمینه نشر و گسترش مکتب اهل بیت علیهم السلام از کشورهای مختلف اروپایی از جمله هلند، بلژیک، سوئد، ایتالیا، فرانسه، انگلستان، بوسنی، فنلاند، دانمارک، سوئیس و نیز شهرهای مختلف آلمان با هدف انعکاس فعالیت های بانوان مسلمان اروپا، ایجاد یک مجمع تخصصی برای رساندن آرمان ها و شعار های اصلی مکتب اهل بیت علیهم السلام و برگزاری انتخابات برای تشکیل هیئت مدیره برگزار گردید. در مراسم افتتاحیه این نشست آیت الله رضایی، رئیس اتحادیه اروپایی علما و تشولوگ های شیعه با اشاره به ویژگی های عاطفی بانوان، از ایشان به عنوان محور کانون گرم خانواده یاد کرد و افزود: با توجه به اینکه عنصر عاطفه و احساسات در طبیعت بانوان بسیار قوی تر از مردان است، به طور قطع آنان می توانند محور تربیت باشند و نیاید از این نقش مهم و تاثیر گذار غافل بود. اگر زنان به عنوان مربی در خانواده موفق باشند، تاثیرات عمیق و شگرفی را در جامعه نیز بر جای خواهند گذاشت.

«جیم دابلیو دین»، مدیر نشریه آمریکایی و تران تودی در گفت و گو با بیت المقدس:

دولت منتخب در یمن، تهدیدی مرگبار برای خاندان سلطنتی عربستان است

امیر محمد اسماعیلی

انجام خواهد داد؟! این واقعیتی بی رحمانه است که ما با آن مواجه هستیم؛ اما همچنان ما باید به بهترین نحوی که می توانیم، مقاومت کنیم و برای راه حلی دعا کنیم که در نهایت آشکار می شود.

▼ در سال های اخیر نیجریه در وضعیت بسیار بحرانی قرار گرفته است که حتی می تواند منجر به یک فاجعه انسانی شود. سخنگوی برنامه جهانی غذا گفته است «متأسفانه همه بحران های انسانی در سطح جهان در نتیجه کمبود بودجه شکل گرفته اند و برنامه غذایی نیجریه در شمار بدترین وضعیت ها برای کمک مالی قرار دارد». به نظر شما راه حل جلوگیری از این بحران انسانی چیست؟ چرا سازمان های بین المللی، به ویژه سازمان ملل متحد، نقش انفعالی را بازی کرده است؟

شاید بتوان گفت که برای نیجریه و فساد گسترده موجود در آن، راه حلی وجود ندارد. هر پولی که می تواند در دیده شود، دزدیده می شود؛ چرا که گیرنده آن احساس می کند که اگر او آن را نذر دزد، نفر بعدی این کار را انجام خواهد داد. از طرفی دیگر تمام درگیری های در حال رشد یا طولانی مدتی که در حال مشاهده آن هستیم، گسترش حمایت های بین المللی را سخت تر می کند. همچنین میزان پول موجود برای کمک به کشورها باید به شیوه های مختلفی تقسیم شود. این نوع از طرح ها باید به وسیله کشورهای کمک کننده تأمین شود که بعضاً در بودجه هایشان محدودیت هایی وجود دارد. در طول سال های اخیر مقاومت سیاسی فزاینده ای در مقابل کمک های خارجی به وجود آمده است. برای مثال می توان چنین مقاومتی را در ایالات متحده مشاهده کرد؛ جایی که در آن کسری عظیم بودجه سال به سال بیشتر می شود. از سویی بدهی های عمومی بالاست و بیشتر مردم مایل نیستند تا این فعالیت های امدادی را تأمین کنند. چرا که آن ها نمی خواهند بدهی های عمومی برای فرزندان و نوادگانشان باقی بماند.

این واقعیتی تلخ از همه این بی ثباتی های موزون است. در نیجریه بسیاری از این تلخی ها در اردوگاه های آوارگان وجود دارد. تلخی هایی که منبع بی پایانی از تروریست های جدید را برای حفظ چرخه مرگبار کشت و کشتار تأمین می کند.

به ساختار قدرت سیاسی و اقتصادی نخبگان آمریکا متصل است.

سعودی ها در خصوص پول های خود یا آنچه مردم آن را رشوه توصیف می کنند، بسیار سخاوتمندانه عمل می کنند. آن ها قادر بوده اند در هر جایی که لازم بوده نفوذ بخرند. حمایت حال حاضر آمریکا از عربستان سعودی در جنگ یمن، بخشی از تعهد دفاعی بلندمدت واشنگتن به ریاض است؛ چرا که سعودی ها از یک دولت منتخب در یمن می ترسند. این دولت منتخب می تواند تهدیدی مرگبار برای خاندان سلطنتی عربستان باشد.

▼ نزدیک به دو سال از آغاز حملات هوایی ائتلاف به رهبری عربستان به غیرنظامیان یمن می گذرد. به نظر بر خی از کارشناسان سیاسی، عربستان در سیاست های خصمانه اش شکست خورده است. با این وجود چرا عربستان جنگ را ادامه می دهد؟ رژیم سعودی چه اهدافی را دنبال می کند؟

هدف عربستان سعودی پیروزی در جنگ و حضور دولت دست نشانده ای است که از لحاظ سیاسی تهدیدی نباشد. همان طور که شاهزاده سعودی اخیراً گفته است، عربستان سعودی شاید قادر باشد از طریق تهاجم زمینی به جنگ پایان دهد اما این کار می تواند زبان های فراوانی را به دنبال داشته باشد. محمد بن سلمان بر این موضوع شرط بندی کرده است که یمنی ها اراده خود را برای مقاومت قبل از تمام شدن پول

میان ایالات متحده و عربستان سعودی یک توافق غیر علنی طولانی مدت وجود دارد. البته می توانیم بگوییم این توافق به یک راز آشکار تبدیل شده است. اگر عربستان سعودی اطمینان دهد که برای همیشه نفتش را به دلار می فروشد، علاوه بر اینکه این اقدام می تواند پشتیبان بلندمدتی برای بالانگه داشتن نرخ دلار باشد، آمریکان نیز دفاع ملی عربستان سعودی را تضمین خواهد کرد

▼ اخیراً رهبر شاخه القاعده در یمن گفته است که نیروهای او اغلب در کنار ایالات متحده، عربستان سعودی و نیروهای شبه نظامی و حامیان عبدالربه منصور هادی، در مقابل ارتش یمن و جنبش انصار الله جنگیده اند؛ بنابراین می توانیم رابطه نزدیکی را میان گروه های تروریستی، ایالات متحده و عربستان سعودی مشاهده کنیم و این برخلاف ادعای کاخ سفید مبنی بر مبارزه علیه تروریسم در غرب آسیاست. چطور می توان این رابطه را ارزیابی کرد؟

ایالات متحده و سعودی ها از زمان جنگ شوروی در افغانستان، گروه های تکفیری و تروریستی را حمایت کرده اند. این سیاست حمایتی، سلاحی کم هزینه و تأثیر گذار بود که در نهایت توانست در تغییر رژیم ژئوپلیتیک مورد استفاده قرار گیرد. اکنون این هیولا به جان جهان انداخته شده است و هرگز نمی توان آن را به قفسش بازگرداند؛ چرا که کشورهای مرتکب این جنایت، خود دارای مصونیت هستند. هیچ دادگاهی برای حل چنین مسئله ای وجود ندارد. تنها گزینه عملی، شکست نظامی همه کشورهایی است که در چنین فعالیت هایی شرکت کرده اند. سؤال اینجاست که چه کسی این کار را

عربستان برای ادامه جنگ از دست بدهند. در طول این دو سال، شهروندان یمنی هدف حملات بی رحمانه نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان سعودی بوده اند. «مرکز حقوقی و توسعه یمن» که یک گروه نظارت مستقل محسوب می شود، تلفات انسانی را ۱۲۰۴۱ نفر اعلام کرده است که شامل ۲۵۶۸ کودک و ۱۸۷۰ زن می شود. به گفته سازمان ملل متحد، در حال حاضر نزدیک به ۳/۴ میلیون نفر در یمن، شامل ۲/۱ میلیون کودک، به دلیل جنگ و محاصره از سوء تغذیه رنج می برند. در این میان ۴۶۰ هزار کودک زیر سن پنج سالگی با بدترین شکل سوء تغذیه مواجه هستند و خطر مرگ ناشی از ذات الریه و یا اسهال آن ها را تهدید می کند.

▼ چرا جامعه بین المللی نسبت به جنایات فجیع آل سعود در یمن بی تفاوت است؟

جامعه بین المللی قبل از آغاز جنگ، چیزی در مورد یمن و مردم آن نمی دانست. تنها تعدادی اندکی از کشورها واقعاً آنچه را که در یمن اتفاق می افتاد درک می کردند و البته می دانستند که این درگیری به آنها هیچ تأثیری بر زندگی شان نداشت. در واقع بیشتر مردم جهان و حتی کشورهای توسعه یافته تحت فشار قرار

جیم دابلیو دین (Jim W. Dean) افسر سابق ارتش آمریکا و مدیر نشریه کهنه سربازان (Veterans Today) است. او در طول حیات خود از عملیات های روزانه تا نگارش مقالات مختلف را تجربه کرده است؛ لذا می توان او را نویسنده ای باتجربه و واقع نگار در عرصه بین المللی، خصوصاً سیاست خارجی آمریکای عنوان کرد.

مدیر نشریه آمریکایی و تران تودی با اشاره به ترس سعودی ها از تشکیل یک دولت منتخب در یمن تأکید کرد که این دولت می تواند تهدیدی مرگبار برای خاندان سلطنتی عربستان باشد. دین، هم چنین حضوری فعال در عرصه نویسندگی، گویندگی، مشاوره و روابط عمومی در رادیو و تلویزیون داشته است. نقش ایالات متحده و عربستان سعودی در گسترش تروریسم در یمن و نیجریه و موضوع منفعلانه سازمان های بین المللی در برابر تجاوز عربستان به غیرنظامیان یمنی از محورهای گفت و گوی بیت المقدس با وی است. متن کامل گفت و گو بدین شرح است.

▼ اگر چه واشنگتن از آغاز تجاوز غیرقانونی ریاض به یمن، از رژیم سعودی حمایت کرده اما کارشناسان معتقدند که نقش ایالات متحده در تجاوز عربستان سعودی به یمن در زمان ریاست جمهوری دونالد ترامپ افزایش یافته است. آیا می توان گفت که سیاست خارجی ترامپ در جهت حمایت بیشتر از تجاوزگری های رژیم سعودی است؟

در واقع میان ایالات متحده و عربستان سعودی یک توافق غیر علنی طولانی مدت وجود دارد. البته می توانیم بگوییم این توافق به یک راز آشکار تبدیل شده است. اگر عربستان سعودی اطمینان دهد که برای همیشه نفتش را به دلار می فروشد، علاوه بر اینکه این اقدام می تواند پشتیبان بلندمدتی برای بالانگه داشتن نرخ دلار باشد، آمریکان نیز دفاع ملی عربستان سعودی را تضمین خواهد کرد. در ابتدا خریدهای نفتی ایالات متحده به وسیله زیرساخت های عظیم و ابتدایی خریداری شده از سوی عربستان سعودی موازنه می شدند اما پس از مدتی از طریق جریان دائمی خرید تسلیحات نظامی به تعادل رسیدند. نخبگان سعودی مقدار زیادی از سرمایه های به یغمارفته خود را از اقتصاد عربستان به سوی بسیاری از شرکت های نظامی و دارایی های اصلی آمریکا منتقل کرده اند؛ همان دارایی هایی که نخبگان آمریکایی در بیرون از مرزهای آمریکا بر روی آن سرمایه گذاری می کنند؛ بنابراین عربستان در مسیری است که به صورت غیر رسمی به مفصل قدرت ایالات متحده و نه مردم آمریکا پیوند خورده است. به عبارتی عربستان

بررسی آزادی از نگاه روشنفکران مسلمان در مالزی

سمینار «روشنفکران مسلمان، آزادی و خلاقیت»، ۱۹ اردیبهشت ماه با حضور سه اندیشمند ایرانی، مالایی و افغان و با همکاری موسسه مطالعاتی پژوهشی آسیا در محل مؤسسه بین المللی مطالعات عالی اسلامی کوالالامپور مالزی، برگزار شد. سیدفرید العباس، محقق، نویسنده و استاد دانشگاه ملی سنگاپور در گروه جامعه شناسی و مطالعات مالایی نیز، با پرداختن به وضعیت دانشگاه ها، گفت: خلاقیت عقلانی در درک موضوع اهمیت خاصی دارد که نشان می دهد روش های علمی به طور مطلق نمی تواند به نتایج سازنده ای منتهی شود. وی ادامه داد: برای ایجاد خلاقیت، عوامل متعددی می تواند مؤثر باشد که از جمله آنها ادبیات و شعر است که باید مورد توجه قرار گیرد.

بادنامه ای در بزرگداشت اولین سالگرد شهادت فرمانده جهادی حزب الله لبنان

مهدی بهرامی

شهید مصطفی بدرالدین؛ بدر منیر مقاومت

مرد بدون چهره حزب الله که با نام های مصطفی امین بدرالدین، مصطفی یوسف بدرالدین، سامی عیسی والیاس فؤاد سائب نیز معروف بود؛ سرانجام در شب ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۵ در منطقه ای نزدیک فرودگاه بین المللی دمشق بر اثر انفجار خمپاره تکفیریهادر نزدیکی اش در سن ۵۵ سالگی به شهادت رسید

نحوه شهادتش هم روایات متناقضی بیان شد تا بیش از پیش بر مظلومیتش افزوده شود. حزب الله شهادتش را ناشی از انفجار خمپاره تکفیری ها در کنارش معرفی کرد و برخی شلیک موشک صهیونیست ها را عامل شهادت وی دانستند. در این میان همان رسانه هایی که سال ها در تخریب چهره این مرد جهادی همیشه مظلوم از هیچ روشی فروگذار نبودند؛ در کمال تعجب اختلافات داخلی میان اعضای حزب الله و حسادت نهاده و شهادت مصطفی را دستوری از جانب سردار سلیمانی خواندند! هر چه بود تحلیل گران و مقامات صهیونیست از رئیس امنیت ملی پیشین شان گرفته تا وزیر همکاری منطقه ای و عضو کابینه از حزب لیکود را انقدر دستپاچه کرد که سریعاً مسئولیت ترور را از گردن خود بردارند. همین دستپاچگی را آمریکایی ها هم داشتند که سخنگوی کاخ سفید علناً موضع گرفت که «هیچ هواییم ائتلاف آمریکایی در منطقه ای که گفته می شود بدرالدین در آنجا کشته شده، حضور نداشته است».

البته کذب ۱۱۰ حزب الله یک سال قبل از شهادتش این موضوع را پیش بینی کرده و در دیداری خصوصی به یکی از فعالان رسانه ای لبنان گفته بود: «وظیفه من مبارزه با توطئه های غربی هاست و از سوره بر نمی گردم یا اینکه شهید می شوم و یا اینکه با در دست گرفتن پرچم پیروزی بر می گردم» و چه زیبا نوشت خبر گزاری فرانسه در مورد این شهید پیروز که: «به او لقب روح غیر قابل ردیابی داده بودند. به او لقب ذوالفقار داده بودند چرا که او مانند علی (امام اول شیعیان) با شمشیر زندگی کرد و با شمشیر از دنیا رفت».

این الله اصطفی من عباد بدرالدین منیراً...

نحوی که اگر کسی به طور ناگهانی این مرد خندان را می دید باورش نمی شد که وی همان کسی است رسانه ها از او یک غول بی شاخ و دم ساخته اند. با این حال مصطفی با شروع بحران در سوریه در سال ۲۰۱۱، همزمان به عنوان یکی از فرماندهان حزب الله که بعد از شهادت عماد مغنیه، مسئولیت فرماندهی شاخه نظامی حزب الله را بر عهده داشت؛ در مقابل تکفیری ها ظاهر شد که همین مورد را برای حذف فیزیکی وی کمی ساده کرد. اما همچنان ترور معنوی ادامه داشت. تا جایی که دبیر کل حزب الله را در مراسم فارغ التحصیلی فرزندان شهدا وادار به این سخنان نمود:

«آنها در مورد کسی که دست شان به ترور جسمی وی نرسد، روش ترور معنوی را دنبال می کنند. بسیاری از سایت های الکترونیکی اسرائیلی و مراکز متخصص جاسوسی بر روی برادران، فرماندهان و مجاهدان ما متمرکز شده اند و سعی دارند اتهاماتی را در ابعاد شخصی، اخلاقی، مالی و رفتاری بر ضد آن ها مطرح کنند. این اقدامات در راستای ترور شخصیتی فرماندهانی است که سابقه گسترده ای در اقدامات جهادی و جان فشانی ها و جذب دستاوردهای متعدد دارند، آن هم در شرایطی که از ترور جسمی آن ها ناتوانند».

مرد بدون چهره حزب الله که با نام های مصطفی امین بدرالدین، مصطفی یوسف بدرالدین، سامی عیسی والیاس فؤاد سائب نیز معروف بود؛ سرانجام در شب ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۵ در منطقه ای نزدیک فرودگاه بین المللی دمشق بر اثر انفجار خمپاره تکفیریهادر نزدیکی اش در سن ۵۵ سالگی به شهادت رسید و حالا فضای مجازی پر شده از عکس ها و خنده هایش.

در مظلومیت مصطفی همین بس که حتی در مورد

کشاند. مصطفی از آن به بعد به عنوان یکی از سوزدهای همیشگی ترور دستگاه موساد انتخاب شد. اینجا بود که وی از سوی مقامات حزب الله، به عنوان کسی که با روش های جمع آوری به خوبی آشنایی داشت، مسئول شناسایی و انهدام شبکه های جاسوسی در مقاومت شد و هجوم دشمنان علیه خود را به عملیات های معکوس تبدیل نمود که دستاوردهای انکارناشدنی برای محور مقاومت داشت. همین موضوع و تلاش های مؤثرش در جریان بیرون راندن صهیونیست ها از جنوب لبنان در سال ۲۰۰۰، عطش عناصر موساد را برای رسیدن به مغز امنیتی حزب الله بیشتر از پیش می کرد.

یکی از راه های تخریب امنیتی ها، ترور شخصیتی آنهاست و ذوالفقار از این امر مستثنی نشد. مصطفی رسانه را به عنوان یکی از بازوهای اصلی محور مقاومت در نبرد می دانست و خود به اکثر شیوه های روانی مسلط بود. شاید دلایل این بود که خود نیز آماج این جنگ نابرابر روانی و رسانه ای شده بود و به تنهایی همه آنچه را بر مقاومت و حزب الله نشانه رفته بودند، به جان خرید. دستگاه تبلیغاتی دشمن با حجم غیر قابل باوری انواع تهمت ها را برای انحراف اذهان جوانان لبنانی و عرب و حتی خود پیچ های مقاومت، به سمت مصطفی روانه کردند. یک روز مسئول ترور رفیق حریری معرفی شد کردند و کاری کردند که دادگاه ویژه ترور حریری حکم بازداشت او را به عنوان مغز متفکر این ترور صادر کرد و روز بعد مسئول هدایت تیم های غیر اخلاقی در لبنان. این رسانه ها از مصطفی چهره یک انسان خشن، دارای فساد اخلاقی و مالی و فخر فروش به تصویر کشیدند به

از آن دست اعجوبه هایی که بعد از شهادت هم نمی شود و نمی توان مطلبی در مورد زندگی و شاهکارهایش گفت و نوشت. مردی که حتی بیشتر از یاقوت اسطوره ای مقاومت یعنی شهید عماد مغنیه، علیه اش مطلب گفتند و نوشتند و تا توانستند در ترور شخصیتش کم نگذاشتند. ذوالفقار مقاومت که در نisan ۱۹۶۱ دیده به جهان گشوده بود؛ با خواب بیگانه و معتقد بود «تازمانی که دشمن بیدار است ما هم نباید بخوابیم».

مرد اسرار آمیز حزب الله، بچه محل منطقه الغبیری بود که بعدها پایش به محله های اوزاعی و حاره حریرک نیز باز شد و مثل شهر خواهرش حاج رضوان، کم کم یاد گرفت چگونه می شود همچون شبخ دیده نشد و همه جا بود و از قضا مؤثر هم بود. وی در آموزش جنبش فتح حضور داشت و بعدها درگیری های مشهور خلده در برابر ارتش صهیونیستی جانانه ایستاد و مانع از ورود این ارتش به بیروت از دروازه های جنوبی شد.

«مصطفی امین بدرالدین» که مدتی را به اتهام مشارکت در انفجار سفارت آمریکا در کویت در سال ۱۹۸۳، در زندان های کویت بسر می برد؛ بعد از آزادی در ۱۹۹۰، بر حجم فعالیت های جهادی اش افزود و آن قدر نقشش را خوب ایفا کرد که در ۱۹۹۳ نخست وزیر وقت رژیم صهیونیستی به شکست در برابر حزب الله اعتراف کرد. با رشادت در نبرد خوشه های خشم در ۱۹۹۶ و اجرای بی نقص عملیات منحصربفرد «کمین انصاریه» در تابستان ۱۹۹۷، نبوغ نظامی و امنیتی خود را برای مسئولین حزب الله به اثبات رساند و هوش بالای خود را به رخ دشمن صهیونیستی

سفر یک هیئت صهیونیستی به منامه خشم بحرینی ها را برانگیخت

یک هیئت اسرائیلی روز دوشنبه گذشته به منظور مشارکت در کنگره فیفا که در منامه پایتخت بحرین برگزار شد، وارد این کشور شد. اسرائیل به حیاتی اینفانتینور رئیس فدراسیون بین المللی فوتبال (فیفا) پیشنهاد حل مسئله تیم های شهرک های صهیونیست نشین در کرانه باختری را داده است و این پیشنهاد در کنگره فیفا بررسی شد. این در حالی است که جبریل رجوب رئیس فدراسیون فوتبال فلسطین، بررسی چنین پیشنهادی در کنگره فیفا را محکوم کرده است. شبکه الیلاؤة بحرین اعلام کرد که انتشار خبر مشارکت هیئت صهیونیستی در نشست های مجمع عمومی فدراسیون بین المللی فوتبال در منامه، باخشم گسترده بحرینی ها مواجه شده است. تشکل های بحرینی از شهروندان این کشور خواستند که همه کالاهای صهیونیستی و کالاهای کسانی که با این رژیم رابطه دارند را تحریم کنند. در همین حال جمعی از مردم در یکی از معروفترین مجتمع های تجاری این کشور به نام «سیف» دست به اعتراض زدند.

حامد رضایی

نگاهی به نوآوری های «ابوالاعلی مودودی» در اندیشه سیاسی اهل سنت

مومنین است و همه آن ها واجد مقام خلافت بوده و هریک سهمی در خلافت مسلمین دارند. در این دیدگاه «مومنین» هستند که خلیفه پروردگارند نه یک شخص خاص.

ندارد، چرا که حاکم حقیقی فقط خداست. در چنین فضایی است که وجود حکومت اسلامی اهمیت بی نظیری می یابد، چرا که فقط در چارچوب یک حکومت اسلامی است که می شود به عبودیت

کسی است که در تمام شئون سیاسی، اقتصادی و اخلاقی زندگی اش تسلیم پروردگار باشد. تمام حرف مودودی این بود که انبیا آمده اند تا مردمان را از بندگی انسان ها آزاد کرده و به بندگی

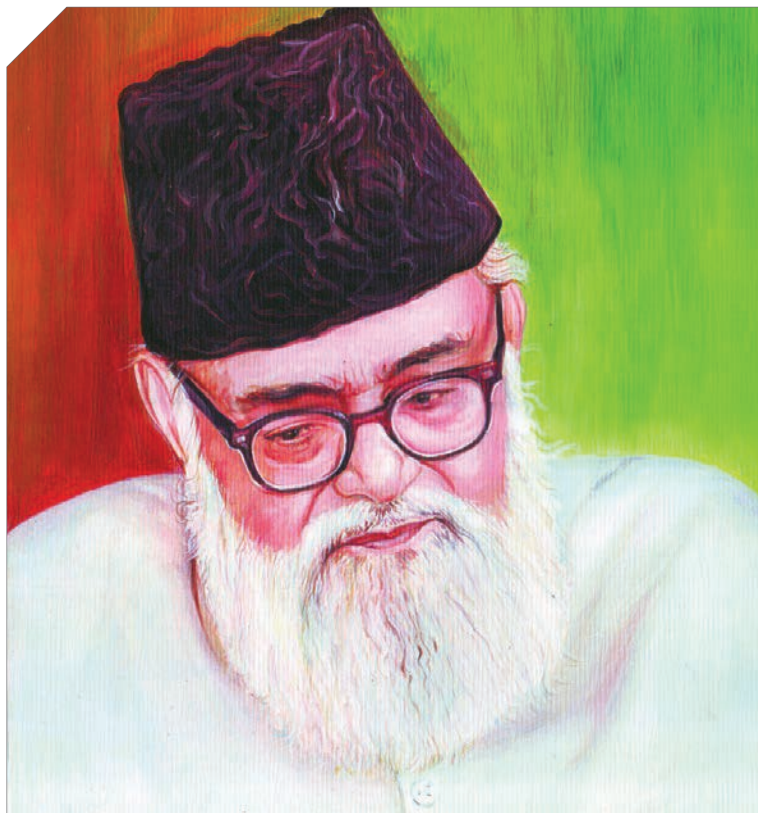
«ابوالاعلی مودودی» مانند بسیاری دیگر از مصلحان مسلمان، علت عقب ماندگی مسلمین را انحطاط معرفت دینی می دانست. لذا سعی کرد معرفت دینی موجود را به چالش کشیده و تحولی در آن به وجود آورد. نقطه آغاز این تحول، تحول در فهم معنای اصطلاحات اساسی قرآن کریم و به دنبال آن پی ریزی نظریه های سیاسی بدیع در فضای فکری اهل سنت بود.

آنچه که به مودودی (و سایر مصلحان مسلمان) امکان بازاندیشی در معرفت دینی و در انداختن طرحی نو در این فضا را می داد، گفتمان «سلفیت» بود. گفتمان سلفیت می گفت که معرفت دینی موجود، تقلیدی و ناکارآمد است و ما به جای اینکه اسلام را از طریق فقها، متکلمین و فلاسفه بفهمیم، باید مستقیماً به منابع اصلی دین یعنی قرآن و سنت رجوع کنیم. سلفیت، مشروعیت تقلید از مذاهب چهارگانه را شکست و امکان ارائه نظریه بدیع را ارائه داد. مصلحانی چون محمد عبده و مودودی با استفاده از این امکان، نظریات جدیدی خلق کردند. البته در پراختی باید گفت که این چارچوب شکنی گفتمان سلفیت که می توانست اتفاقی مثبت در جهت تکامل معرفت دینی باشد، بعدها با پیوند یافتن با جمود و خشک مغزی و طرد عقل گرایی به تکفیر و تروریسم مبدل شد.

نظریه ای که ابوالاعلی مودودی در کتاب «اصطلاحات چهارگانه در قرآن» ارائه می کند، پایه سایر نظریات و اندیشه های اوست. او در این کتاب می گوید چهار اصطلاح در قرآن وجود دارد که بخش اعظم اندیشه اسلامی ذیل آن ها معنا پیدا می کند. مودودی معتقد است اگر ما معنای درست این اصطلاحات را نفهمیم، هرگز اسلام را به درستی نفهمیده ایم. او می گوید مسلمانان صدر اسلام فهم دقیقی از این اصطلاحات داشتند ولی در طول تاریخ معنای این اصطلاحات تغییر کرده است. به همین دلیل اسلامی که امروز مسلمانان می شناسند، اسلامی غیر واقعی و تحریف شده است. چهار اصطلاحی که مودودی معتقد است نقطه مرکزی اندیشه اسلامی است و امروز فهمی ناقص از آن ها جاافتاده است، «اله»، «رب»، «دین» و «عبادت» است.

مودودی با ارائه معنایی متفاوت از معنای متداول این چهار اصطلاح، تحولی در معرفت دینی به وجود می آورد. او اصل و جوهر الوهیت را «سلطه» می داند. او تعاریف مشابهی از ربوبیت، عبادت و دین ارائه می دهد که مبتنی بر روابط سلطه آمیز میان خداوند و بندگانش است.

دال مرکزی گفتمان مودودی «عبودیت» و «سلطه پروردگار» است. به اعتقاد او عبادت صرفاً انجام یک سری مناسک و شعائر نیست، بلکه عبادت باید در تمام شئون زندگی بشر جاری و ساری باشد. عبد کسی نیست که صرفاً نماز بخواند و روزه بگیرد، عبد

مودودی اصرار دارد که نظریه اش در باب حکومت با دموکراسی متداول غربی اشتباه گرفته نشود. در دموکراسی غربی، مردم مستقلاً حق حاکمیت و قانونگذاری دارند، در حالی که در نظریه مودودی حاکمیت و قانونگذاری حق انحصاری خداوند است و مومنین فقط در چارچوب قوانین خداوند می توانند حکومت کنند

پروردگار در حوزه سیاسی و اقتصادی پرداخت.

«خلافت عمومی» در اندیشه مودودی

از دیگر نوآوری های مودودی، تحول در مفهوم «خلافت» است. او به آیه شریفه «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ» (نور، ۵۵) استناد کرده و معتقد است که خطاب خداوند در این آیه به شخص، طبقه و یا قشر خاصی نیست، بلکه به تمامی مومنان است. لذا خلافت متعلق به همه

خداوند برسانند. این همان اصلی است که ستون نظریه سیاسی اسلام بر آن نهاده شده است. یعنی نظامی که در آن تمامی وجوه سلطه، قدرت و قانونگذاری از دست بشر - چه به صورت فردی و چه به صورت اجتماعی - خلع شود و هیچ کس حق نداشته باشد که بشری مثل خود را مطیع خود گرداند و یا اینکه به وسیله ایجاد قانون او را برای تبعیت از خود رام کند. چرا که این کار فقط مخصوص خداوند است. هیچ کس - چه فرد، چه خانواده و چه حزب یا طبقه - سهمی از حاکمیت

دال مرکزی گفتمان مودودی «عبودیت» و «سلطه پروردگار» است. به اعتقاد او عبادت صرفاً انجام یک سری مناسک و شعائر نیست، بلکه عبادت باید در تمام شئون زندگی بشر جاری و ساری باشد

نظریه خلافت عمومی مودودی باعث شده که او به نوعی «دموکراسی اسلامی» و یا «تئودموکراسی» معتقد شود. البته مودودی اصرار دارد که نظریه اش در باب حکومت با دموکراسی متداول غربی اشتباه گرفته نشود. در دموکراسی غربی، مردم مستقلاً حق حاکمیت و قانونگذاری دارند، در حالی که در نظریه مودودی حاکمیت و قانونگذاری حق انحصاری خداوند است و مومنین فقط در چارچوب قوانین خداوند می توانند حکومت کنند. در دیدگاه مودودی، مومنین خلیفه خدا هستند، نه رقیب و شریک او!

در حکومت اسلامی مطلوب مودودی، مومنین می توانند از میان خود فردی که از سایرین افضل است را به عنوان حاکم برگزینند تا در چارچوب احکام الهی به اداره امور جامعه بپردازد. این فرد هیچ امتیاز ویژه ای نسبت به سایر مومنین نداشته و انسانی است مانند سایر انسان ها؛ لذا فراتر از نقد نیست. او نمی تواند به زور حاکم شود و بدون رضایت عمومی حکومت کند، چرا که در این صورت غاصب مقام خلافت و غیر مشروع است. در نتیجه نه تنها اطاعت از او واجب نیست، که قیام علیه او واجب است.

در دیدگاه مودودی حکومت اسلامی حکومتی ایدئولوژیک است. قومیت و نژاد هیچ تاثیری در این حکومت ندارد. تنها کسانی می توانند در این حکومت مسئولیت بگیرند که به ایدئولوژی آن باور داشته باشند. مرزهای این حکومت نیز اعتقادی است نه جغرافیایی.

مودودی معتقد است در حکومت اسلامی کسی نباید خود را نامزد تصدی مسئولیتی کند. چرا که این کار در فرهنگ اسلامی امری بسیار ناپسند است. خود مردم هستند که باید به سراغ شایستگیان رفته و آن ها را به مسئولیت های حکومتی بگمارند، نه اینکه تشنگان قدرت به دنبال رای مردم بدونند.

دبیر تحریریه: روح الله فرقانی فدافین
تیم هنری: علی باقری، سید محمد حسینی
طراحی نامواره: سید میثم عرب عامری
www.qudsonline.ir

ضمیمه هفتگی روزنامه قدس
ویژه جهان اسلام
مدیر مسئول و سردبیر: ایمان شمسایی
دبیر ویژه نامه: محمد مهدی رحیمی

گزارش یک شکست

سمیع القاسم

اگر باید که نانم را از دست بدهم
اگر باید که پیراهن و بستر مرا بفروشم
اگر باید که سنگ تراشی کنم
یا نان را از میان زباله ها بجویم
یا از گرسنگی بمیرم و تمام شوم
ای دشمن انسان
سازش نمی کنم،
و تا پایان می جنگم.
آخرین تکه خاکم را هم بگیر
جوانانم را به زندان ها ببنداز
و کتاب هایم را بسوزان
به سگ هایت در ظرف های من غذا بده
دام ترس و وحشت را بر سر بام های
دهکده ام بگستر
ای دشمن انسان،
سازش نمی کنم،
و تا پایان می جنگم

خیلی دور خیلی نزدیک

«قدس شریف» در قایب زیبا و متفاوت /
انشالله بزودی به قیله اول پای خواهیم گذاشت

آخرین اخبار «حاج احمد متوسلیان» را دنبال کنید

در لایلای اخبار انتخاباتی، بادی کردیم از سردار جاویدالائتر حاج احمد متوسلیان که در تیرماه ۶۱ در مسیر دمشق به بیروت، جاودانه شد. در حالیکه قریب به ۳۵ سال از اسارت سردار متوسلیان می گذرد هنوز خبر مشخصی درباره وی و ۳ دیپلمات همراهش وجود ندارد، اگر چه اخبار ضد و نقیض در این خصوص کم نیست.

کمپین آزادی ۴ دیپلمات که از مدت ها قبل فعالیت خود را آغاز کرده، اکنون مدتی است که کانال تلگرامی خود را راه اندازی نموده است. البته پیش از این، سایت اینترنتی این کمپین هم در فضای مجازی فعال بود.

این کانال از محتوای مختلفی بهره می برد که از جمله آنها قرار دادن روزانه یک صفحه از کلام الله مجید جهت قرائت به نیت حاج احمد متوسلیان و یاران وی است. انتشار برخی از خاطرات همزمان حاج احمد در دوران دفاع مقدس و یا ایام حضور وی در سوریه از دیگر بخش های این کانال است. همچنین این کانال بطور ثابت به بازخوانی زندگینامه متوسلیان از دوران کودکی هم می پردازد. باز نشر مطالب کانال های دیگر در خصوص سردار متوسلیان، هم از بخش های قابل توجه این کانال است.

شاید بشود گفت جذاب ترین بخش این کانال، انعکاس اخبار مختلف درباره سر نوشت حاج احمد متوسلیان و همراهان وی است که از منابع مختلف و معمولاً مستند، نقل می شود. برای دسترسی به کانال «حاج احمد متوسلیان» باید از آدرس <https://t.me/motevaselian> استفاده کرد. همچنین وبسایت این کمپین از طریق آدرس www.free4diplomats.com قابل دسترسی است.

«انتفاضه شعبانیه» اثری بی نظیر درباره حماسه ملت عراق

ایامی که در آن قرار داریم همزمان است با بیست و ششمین سالگرد «انتفاضه شعبانیه» مردم عراق. قیام بی نظیری که می رفت تا طومار رژیم ستمگر و رئیس جمهور جلال بغداد نشین را برای همیشه جمع کند اما غربی ها و در راس آنها، ایالات متحده آمریکا، که تا چند روز قبل مشغول بمباران ارتش عراق و از بین بردن تجهیزات ارتش صدامی بودند، به یکباره به او چراغ سبز دادند تا هر چه که می خواهد بکند بلکه بتواند قیام مردمی را سرکوب نموده و مانع فراگیر تر شدن آن بشود و همینطور هم شد.

«انتفاضه شعبانیه»، حماسه مقاومت اسلامی ملت عراق نوشته دکتر صفالدین تبرائیان اولین کتابی است که به صورت دقیق و علمی به مسئله انتفاضه شعبانیه پرداخته است و نویسنده سعی کرده تا این کتاب را به عنوان یک منبع مهم و مستند در اختیار نسل آینده قرار دهد.

«انتفاضه شعبانیه» تنها کتابی است که در این زمینه به زبان فارسی منتشر شده، همچنین در جهان اسلام نیز پژوهشی مستند از این قیام انجام نگرفته و به همین دلیل ترجمه عربی آن هم در عراق منتشر شده است.

نویسنده در این کتاب که ۹ فصل دارد، علل حمله عراق به کویت، ماهیت حزب بعث، تاریخچه ای از تاریخ سیاسی معاصر عراق، چگونگی جرقه زدن قیام، نقش علمای نجف در رهبری این قیام، قتل عام وحشیانه شیعیان کربلا و علل سرکوب قیام را بررسی کرده است.

این کتاب که حاوی اسناد و تصاویر دست اول بسیاری است، در ۷۷۱ صفحه توسط انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی منتشر شده است.

«سوری ها»، روایت زندگی زنان سوریه در جنگ

فیلم «سوری ها» سومین فیلم سینمایی «باسل الخطیب» در سه گانه «مریم» و «مادر» است.

باسل الخطیب کارگردان فلسطینی تبار سوریه ای، متولد ۱۹۶۲ هیلفر سوم، هلند است. خانواده او، یکسال بعد از تولد وی، به سوریه مهاجرت کرده و در آنجا اقامت گزیدند. وی از سال ۱۹۸۹ فعالیت هنری خود را در عرصه سینما و تلویزیون آغاز کرد و تاکنون بیش از ۳۵ درام تلویزیونی و بیش از ۱۱۱ اثر سینمایی شایسته تقدیر خلق کرده است. گذشته از نقش و جایگاه درامی سوریه در جهان عرب، الخطیب با ساختن فیلمها و سریال های بسیار مهم تاریخی اجتماعی و داستانی نام خود را جاودانه ساخته است. بسیاری از مخاطبان تلویزیونی جهان عرب، سی شب ماه مبارک رمضان را برای سال های متوالی به تماشای سریال های سوریه و بخصوص سریال های وی گذرانده اند.

«سوری ها» بر زندگی روزمره هراس آلود زنان سوریه در زمان جنگ متمرکز می شود. ریما، خبرنگار و عکاس سوریه، در طول مأموریت رسانه ای خود در روستایی که توسط تروریست ها محاصره شده گرفتار می شود تا شاهد عینی سر نوشت غم انگیز مردم آنجا شود و خود را میان چالش های تهدید آمیزی بیابد که وی را ناگزیر به تجدید نظر درباره تمام تصمیماتش در زندگی کند. او در دیدار با زینه و یوسف، دو محکوم به مرگ، تعالی در زندگی و فداکاری را می آموزد. باسل الخطیب و وضاح الخطیب فیلمنامه نویسان این اثر هستند که سال ۲۰۱۵ با تهیه کنندگی باسل عبدالله در سوریه تولید شده است.

نکته قابل توجه این است که اگر چه سال ۹۴ جشنواره فیلم کن به دلایل غیر هنری و با اهداف کاملاً سیاسی سوریه ها را نپذیرفت اما این فیلم سال گذشته جایزه ویژه هیئت داوران چهاردهمین جشنواره بین المللی فیلم مقاومت تهران را کسب کرد.